

La yuna proskriptito esas experta pri tala laboro!

SONNY TABOR

FUMAGAS LA CIRKLO-KAUDO

da Ward M. Stevens

Unesme publisita 13 februaro 1937
en la jurnalono *Wild West Weekly*.

Ica tradukuro
Creative Commons 2020 by Brian E. Drake
Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0
Unported International

The Oxford Rationalist
56 Albany Street
Oxford, NY 13830 USA
(607) 843-2636
brian.eric.drake@gmail.com

SONNY TABOR
FUMAGAS LA
CIRKLO-KAUDO

DA WARD M. STEVENS
(PAUL S. POWERS)

TRADUKITA DA BRIAN E. DRAKE

CHAPITRO I.

LA MORT-PATROLO.

BLASFEMANTE nelaute, la griza oldulo tirante haltigis sua quar muli qui marchis per granda peno. Altra ago ne esis posibla.

Extensita trans la rot-sulkizita voyo de l'una latero dil streta ravinego al altra esis fenco ek galvanizita pintoza metal-filo, brilanta e nova, alta de sis fili. Ol esis tense extensata inter alta cedro-ligna palisi e sekure ankragata a la klif-muri dil monto-paseyo. La barilo cintilifis quale arjento en la varmega sunlumo dil Arizonala posdimezo.

“Nun quo eventas, Luko?” questionis desafabla voco de sub la sordida kanvaso qua kovris la furgono. “Pro quo tu haltas?”

“Itere es fenco,” la veturisto jemis. “Es tro multa! Nun quon ni facez, amiki? Ka retroturnez ni?”

Du altra viri, krude vestizita e ledratra pro la suno, iracoze reptis ek la furgono. Li amba esis evidente plu kam mezevoza e semblis experiencir multa privaco. Sordida pro voyajar, fatigita, li saltis al tero por explorar la fenco e por puntizar la profaneso-fluo dil veturisto per lia propra brulanta blasfemi.

“Ni *ne povas* retroirar!” klamis un de li. “Ni havas preske nul aquo. Omnakaze, to enoyas me. La Westala Ravin-paseyo esis same barita. Ico koaktas ni irar tam fore kam Tuba-urbo. On ne havas yuro barilizar la paseyi.”

“Segun ta afisho,” grunis altru, “on ya tale opinionas.”

Li omna regardegis ol, quadrata peco de pino-ligno sur qua esis skribita per nigra farbo:

DOMENO
FORIREZ! FORIREZ!

“La Cirklo-Kaudo-domeno,” espelis la veturisto. “Me audis pri ca loko. Ol es grandega, yes ya. Plenigas la tota Kalienta-

baseno. Ma me nultempe savis, ke li es tante desafabla pri homi transirante ol.”

“Li havas nula yuro, me dicas!” un de la kompanuli itere klamis. “Mem se ol es lia proprietajo, li ne povas barar l’unika paseyi en triacent kilometri. Ka li expektas ke ni mortez hike sen aquo?”

La vidajo de la supraĵo dil paseyo tentis la tri veturisti. Avan li ed infre esis vasta, basenatra valo inkluzita omnalatere da altega, nuda monti ek volkanala petro, stranje kolorizita da la fairi di pasinta epoki.

Purpura-blua nebuleto moligis la kruda linei di la plu fora monti, e la rugoza sulo dil valo esis hike ed ibe puntizita da spaci obskure verda. Ta spaci indikis arbori ed aquo.

“Ni trairos, malgre ta damnind afisho!” decidis un de l’olduli per voco desesperanta. “Es metal-tranchilo en la furgono, e me uzos ol!”

L’altra du homi aspektis kelke dubitema, ma li esis tro iracigita da la superbeso dil Cirklo-Kaudo por protestar kande lia kompanulo laboreskis per la tranchili. Omnakaze, la domenestro tro multe entraprezas per barar la paseyi. Homo irante sur pedi o mem per kavalo forsan

povus klimar l'eskarpa rokaji, ma to ne esis
posibla por irga sorto de furgono.

Kande la pintoza metal-filo esis tranchita
e fortranita, li itere klimis aden la furgono e
komencis avancar alonge la pento. La muli
rapideskis a lejera troto. La voyo tordis su
inter akuta rokaji e stranje formacita
monoliti e roki. La roti stridis e rulsonegis;
la ragoza kanvaso fluktuis en la varmega
brizo.

Ma la voyajanti ne fore iris. Li avanirabis
per nur un o du kilometri kande sis
kavalkanti galopis vers la furgoni del
sinistra latero. Li klamis e montris fusili, e
la veturisto haltigis sua muli kun krio
surprizita e desesperanta.

Tainstante sep od ok altra kavalkanti
aparis sur kresto di alta platajo distanta de
kelka centi de metri dextre. Li anke
galopante pluproximeskis.

La tri voyajanti nerveze regardis l'una
l'altra. Ulmaniere ca kavalkanti ne semblis
esar bovgardisti; li aspektis suspektinde. Li
weris la kustumala vesti di bovgardisti, ma
semblis ke li portis plu multa pafili e
municioni kam kustumale.

Multi de li portis du Colt-revolveri, e la
plumulto anke portis Winchester-fusili. Esis

ulo severa e malauguranta en lia kolda vizaji qua timigis la furgonisti.

“Ekirez! Ekirez ta kozo, foluli!” imperis un de la venonta kavalkanti. Lu esis muskuloza homo havanta grandega shultri e longa reda barbo.

Luk, la veturisto, e lua du kompanuli hezitis, pose lente obediis.

La pafisti—nam to li evidente esis—cirkondis la furgono. Du o tri esis Mexikiani; l’altri esis ruda Usani. Uli mokridis, altri negaye ridetis.

“Nu, vi tranchis la fenco, ka ne?” mokridis la barboza danjerozulo, e lekis la papero por facar bruna sigareto. “Vi ne lektis ta afisho, me supozas. O, kad ol ne esis sat komprenebla?”

“Ni ya vidis ol,” l’olda veturisto nerveze dicis. “Ma, sioro, ni esforcas trairar al Utah-regiono. Vu klozis la westala ravinego, same kam ico, e ni preske mankas aquo. Pro quo vu ibe pozis ta metal-filo? Ni nur volas transirar ca—”

“*Qui* vi esas?” questionis altra furgonisto, parolante kun abrupta defio. “Ka vi es kavalkanti dil Cirklo-Kaudo?”

Rauka ululanta ridego venis ek la dek-edu o dek-e-quar kavalkanti.

“Yes, ni hazarde kavalkas alonge la bordo —la morto-bordo, por tale dicar,” guturridis la parolanto havanta larja shultri. “Ni patrolas—vi darfas nomizar ni la ‘mort-patrolo’.”

“Me ne komprenas vu,” la veturisto nerveoze replikis.

La chefo dil bandacho montris sua nochizita denti. “Ni komprenigos da vi—e quik.”

Perkutili e perkut-bolti laute kliktis—la bruiso di venonta morto. La boko di olda Luk apertesis pro aturdita astoneso. L’altra du furgonisti paleskis.

“Vu—vu nur esforcas timigar ni,” la furgonisto feble dicis. “Vu nur jokas—”

“Ni tote ne jokas.” La rido dil danjerozulo esis tam kruela kam la sono di stalo an granito.

“Pro l’amo di cielo, siori!” anhelis la maxim evoza dil voyajanti. “Ne mortigez ni! To esos ocido—”

“Ni retroiros!” stridante kriis olda Luk. “Ni quik retroiros.”

Lu klimeskis al benko dil furgono, ma ocilanta frapo per fusil-tubo da un de la danjerozuli faligis lu al tero. Saminstante, la rede barboza pafisto aboyis impero.

Colt-i e Winchester-i bramis, sendis eki resonar tondratre trans la valo. Pulverfumo jiris en la varmega nebuleto, striizita da sputanta sprici de reda flami. Spliti flugis del furgono.

Un de la muli, frapita da rikochanta kuglo, staceskis sur la dopa gambi, e l'altra muli forkurabus sen ke un de la mortiganti sizis la kordo dil avana animalo.

Olda Luk, esforcante staceskar, itere falis, e nultempe itere staceskos. La du kompanulo mortis kun lu. L'unu, quik mortigita, glitis adavane sur sua vizajo, sizante la sablo; l'altru, perforata da plura kugli, sizis la radii dil maxim proxima roto dil furgono, tenis su ibe dum horrorinda duimo di minuto, pose lente krulis quale sako de rago.

“Hisez li aden la furgono,” dicitis la barbozo homo kun brutala rido. “La patrono forsan volos inspektar li ante ke ni jetos li a la buzardi. Jess,” lu imperis un de l'ocideri, “tu veturez ol al stabeyo. Tranchez la mortinta mulo ek la harneso e ligez tua propra kavalo al dopajo. Ni irez.”

Lu jus pozeskis sua fumanta Colt aden la revolveruyo kande klamo de un de l'altri igis lu rapide turnar sua leda kapo.

“Regardez, Austin! Adibe!”

Sola kavalkanto, evidente atraktita da la bruiso di pafado, aparabis sur la somito di nuda rokajo distanta de cirkume triacent metri. Ye tala disto on ne povis rikonocar lu, ma la “mort-patrolo” vidis, ke lu kavalkas nigre e blanke makulizita kavalo. Lu abrupte haltabis quale se lu judikas la situeso.

“Qua per la diablo—” grunis un de la danjerozuli dil Cirklo-Kaudo.

“Ne importas. Pafez lu!” grunis la barboza homo, e furioze spornagis sua nigra kavalo. “Pafez lu!”

La tota bandacho sequis lu, livis la tri rigideskanta viktimi sternita apud la furgono. Pluri levis sua Winchester-i; la paf-disto por fusili ne esis desfacila. Semblas ke plusa tragedio balde eventos ibe sur l’eskarpa penti dil Kalienta-baseno.

Lia chasajo, tamen, ja turnabis sua kavalo e quik forirabis. La bandacho dil Cirklo-Kaudo balde deskovris, ke lu ne esos facile pafita, o kaptita.

La kavalo esis tam sovaja kam antilopo, e tam ajila. Olua mastro esis experta kavalkanto, quale la persequanti balde saveskis. Il base inklinis su super la pomelo ed igis la kavalo jirar adibe ed adhike por konfuzigar la pafisti. La kavalo, mikra e

tenue muskuloza, dansis e rapide turnis su quale kuniklo, kuregis adhike ed adibe sur la rokoza e danjeroza monto per astonanta rapideso.

Nulo del kugli dil bandacho atingis lu. Ante du minuti lu esis plu avana per la duimo di un kilometro, e pluse avaniris. Unope la persequanti cesis, til ke nur quar o kin persequis lu, la barboza homo inter li.

“Es—neposibla!” anhelis la chefo kande la kavalkanto sur la makulizita kavalo tandem tote desaparitis. “Lu eskapis, damnez lu!”

Blasfemante, li haltigis lia fatigita kavali.

“Forsan ni ne devas informar la patrono pri lua eskapo,” dicis un de la mortiginti.

“Ma qua lu esas?”

“Ton,” iracoze grunis la barboza homo tra grincata denti, “*me volas saveskar!*”

CHAPITRO II.

RENKONTRO.

En mikra monto-prato proxim mikra ebulianta fonteto, altstatura e magra homulo koquis sua supeo. La westala cielo flamifis per la preske terorinda splendideso di sunkusho en Arizona; redo e flavo mixis su kun fairatra oranjeo, omno striizita da purpura nubi, e ye la zenito esis luminoza verdo. Olua reflektajo lumizis la prato per stranja brilo. Gradope, tamen, la kolori paleskis, e nokto venis.

La agi dil magra homulo esis ulmaniere sekreta, e de tempo a tempo lu staceskis quale se por intense askoltar. La koquo-fairo esis tante mikra ke kelka agito per lua chapelo extingus ol.

Lua kavalo, magra reda animalo havanta blanka fronto, esis entravata e kontente pasturis, ma ol esis selizita, ed olua mastro povis atingar ol per nur kelka pazi.

La prateto, tamen, esis bone celita. Klifi levis su ye tri lateri, e ye la quaresma latero la vidajo esis barita da densa cedraro. Irgu penetranta ta kopso facos granda bruiso.

Kande l'odoro di kafeo acensis ek la nigrigita bidono sur la fairo, la magra homulo kanteskis a su per voco krakoza e nemuzikala:

“La sherifo* kaptis me.
Per kordo ek filaso
Li certe ya pendos me
En la karcero d' El Paso.”

Lu evis duadek-e-ok o triadek yari, e similesis vagero. Lua kamizo esis rago; lua bovyun-pela jileto esis fendita ye la dorso, e lua boti esis senforma e ruinita. Ye lua hancho en reda ledra revolveruyo esis Colt .45-pafilo havanta spanigita kroso ek cervo-korno.

“Krimino ne pagas,
Do adjurez irga braso.
Pro to me havis quaradek yari
En la karcero d' El Paso.

* Oficiro di stat-distrikto Usana qua havas l'autoritato arestar, efikigar judicio, edc.

“Pos triadek yari,
Pro tua dens kraso,
Tu divenos gardanto
En la karcero d’ El Paso.”

Subite la kansono ruptesis. La magra homulo, qua squatis ye la mikra fairo, rapide staceskis e regardis la bosko. Lu audabis krepito, la rupto di branchi. La kreskanta obskureso impedis klara vido.

La vizajo dil altstatura homulo, kovrita per kurta barbo, stranje tenseskis, e lua pale flava okuli mi-klozeskis. Per rapide movo lu pozis manuo aden la kamizo, ektiris kurta pafilo de celita shultro-pistoluyo, e jetis ol adsur la sulo apud la kamp-fairo. Prudenta frapo per la botizita pedo kovris ol per pinfolii por celar ol.

Lore lu vartis, e ne longe vartis. Aden la prateto venis kavalkanto sur nigre e blanke makulizita kavalo.

“Saluto!” la magra homulo kriis. Lua voco esis gaya, ma l’okuli esis ankore stretigita til brilanta fendureti.

“Saluto,” replikis la nova arivinto, e lente kavalkis vers la fairo.

La viro sur la kavalo semblis esar nur yunulo evanta ne plu kam duadek yari. Ilua yuna sunbrunigita vizajo esis inocenta e

semblis fidinda. Un vango havis profunda foseto, ed ilua okuli esis milde blua. Loklo di blonda hari salii sub la bordo di la retroe pozita, kremea Stetson-chapelo.

“Ka me darfas aquizar mea kavalo, amiko?” Il pueratre ridetis.

“Sola, ka ne? Nu, yes, decensez,” la magra homulo amikale invitis. “Bonvole partoprenez la manjaji. Me ne havas granda vario—nur varmigita paneti e fabi—ma esas sat multa, e tu es bone aceptata.”

“Danko. Ta kafeo saporoze odoras.”

La yunulo decensis e la magra homulo remarkis, ke il facas lo sen unfoye forregardar lu. Ta okuli esis remarkinda. Li semblis vidar tra ed ultre irgo quon li vidas.

Il esis multe plu bone vestizita kam la homulo ye la fairo, quankam la vesti esis longe uzita. Il weris blue e blanke quadratizita kamizo, bruna ledra getri, e kurta boti havanta alta taloni. Colt .45-revolveri esis base ligita ad amba kruri. Viro di du pafili! Cirkum la magra tayo esis du municion-zoni, la duimo dil ringi plena de kugli.

La kavaletto drinkis ye la fonto e pose pasturis per la kruda ma nutritiva herbi qua kreskis diversaloke en la prato. La selo,

certe ne nova, esis ornita per medalii e mikrega papilioni ek batita arjento.

“Me nomesas Paso Jim,” dicitis la altstatura homulo havanta flav okuli.

“Me joyas konoceskar tu, Paso,” afable replikis la plu yuna viro. Tamen, il ne ofris sua propra nomo.

“Ka tu laboras por la Cirklo-Kaudo domeno?” Paso Jim questionis per sensucia tono, e squatitis apud la fairo koram la yuna gasto.

“Me nultempe audis pri ta domeno,” la yunulo dicitis, e negis per kapsigno.

“Ol es en la Kalienta-baseno, ibe,” explikis Paso, ed agitis un polexo vers la nordo. Lu parolis per Texas-achento, e lua humuroza parol-maniero semblis ociema e kelke stranja. “Me supozis, ke me audis pafado de ibe, posdimeze.

La pueratra homo ne chanjis sua mieno, ma ilua ciel-blu okuli exploris la flav okuli di Paso Jim. La magra homulo prenis la bolianta kafeo de la fairo e pozis ol en la sablo por minvarmeskar. Lua labii movis en la senmelodia kansono:

“La gardisto dicitis a me
‘Prenez ta swabro e potaso,

Pro ke tu nun netigos
La bel karcero d' El Paso.'

“Ho, krimino ne pagas.
Ne furtez ta kaso,
O tu kavalkos nur
En la karcero d' El Paso.”

La viro en la quadratizita kamizo gutur-
ridis ye ilua magra hosto. Esis facila
komprenar quale lu ganabis la nomo Paso
Jim. L'altstatura vagero esis ulmaniere
agreabla.

“Servez tu per la kafeo, yunulo. Ol es min
varma nun,” dicis Paso.

Lu extensis manuo vers la bordo dil fairo,
quale se por prenar la varmigita fabi de la
brezi. La manuo, tamen, rapide iris adsub la
pin-folii.

La yunulo havanta foseto levis la
nigrigita bidono a sua labii, murmuris
danko. Il drinkeskis.

Lore la longa dextra brakio di Paso Jim
rapide levisis. Tenita en la magra manuo
esis ulo qua brilis blue e metale en la reda
fairo-lumo—la pistolo quan Paso celabis!

“Extensez li!” aboyis l'altstatura homulo.
“Tua nomo es Sonny Tabor, e me havas tu!”

Esis paralizanta e terorinda instanto por la yunulo, ma lu ne revelis sua agiteso mem per tremo di fingro dum ke il forpozis la bidono de kafeo. Il mem kelke ridetis, ridetis ye ta streta flav okuli qua iracoze e timoze regardegis il.

“Tu ya havas me, me supozas,” il nelaute dicis, e levis sua manui.

“Certe yes, Tabor. Me havas tu,” dicis Paso. “Turnez tu. Se tu facas un mala movo, me mustos mortigar tu. Stacez senmove!”

Lu experte forprenis la pafil-zoni per sua sinistra manuo dum tenar la boko dil pistolo an la infra dorso dil yunulo per sua dextra manuo.

“Qua tu esas?” La voco dil yunulo esis tre kalma.

“Kavalkanta Guardano di Arizona*,” bruske dicis Paso. “E tu ne negas qua *tu* esas.”

“Me es Sonny Tabor,” la yunulo konfesis.

Paso montris sua longa blanka denti en ne tro agrebla rideto.

“La maxim serchata proskriptito en la Sudwesto, ka ne? Me quik rikonocis tu, Tabor. Ne savis ke me canokte esos tante fortuneza. Tro male por tu. Me portis tua deskripturo en mea kapo dum la lasta du

* Membro dil stat-policistaro en l’Usana Westo.

yari. Tu tote similesas ol, mem ta kuglofoseto en tua vango qua tante similesas foseto di infanto.” La Guardano gestis per la kapo ye la pasturanta kavaletto. “Me mem rikonocis tua kavalo.” Lu ridetis.

“Me supozas, ke tu duktos me a Las Tablas,” la proskriptito rezigneme dicitis.

“Al urbeto? Tote ne, ne me!” grunis Paso. “Me ne hazarde venis adhike por tu, Tabor. Me havas altra laboro facenda, e tu helpas me facar ol.”

“Quon to signifikas?” Sonny Tabor kelkete levis sua shultri.

“To signifikas, ke tu mentiis kande tu dicitis, ke tu ne es kun ta bando del Cirklo-Kaudo,” akuzis Paso Jim. “Proskriptito quale tu ne esar en ta bandacho di mortigisti? Ka tu supozas, ke me naskis hiere? Tu duktos me a lia stabeyo, Tabor, e facos lo canokte!”

CHAPITRO III.

EMBUSKITA!

Ye la levo dil luno, du hori plu tarde, Sonny Tabor e la Guardano livis la monto-prateto ed iris vers la Kalienta-baseno. Sonny Tabor sidis sur sua propra kavaletto, e Paso Jim kavalkas kelka metri dop il sur sua reda kavalo. La municion-zoni dil proskriptito pendis de la pomelo dil Guardano.

“Rimemorez,” Paso kolde avertis, “me pafos tu, e pafos por mortigar, se tu probos eskapar. Me ne falios.”

Sonny esforcabis dicar a la Guardano, ke il savas nulo pri la misterioza Cirklo-Kaudo-domeno, ma Paso refuzabis askoltar. La proskriptito dicis, ke il vidabis ocido facita proxim la paseyo, explikis ke il esabis persequata da la mortigisti, ma il tante sucosoze parolabus a petra muro.

“Me ne dubitas ke ocido eventis,” grunis l’oficiro, “ma se yes, yunulo, tu partoprenis

ol. Ni irez. Me esis sendita adhike por deskovrar la kauzo di ca malaji, e me ya intencas deskovrar. Duktez me a tua kompanuli, e me facos omno!”

“Tu ne povas facar multe,” Sonny solene dicitis. “Esas dek-e-tri o dek-e-quar viri en ta bando quan me vidis.”

“Quon tu esforcas facar—timigar me per tala parolado?” la Guardano mokis. “Se esas plu kam kin o sis de vi che la Cirklo-Kaudo, me membreskos a vi. Ed havante tu kom gajo-homo, Tabor, me kaptos l’altri. Me nur bezonos dicar a li ke me mortigos *tu* se li pafos. Pro tu, oportas esar nula pafado.”

“Tu grande eroras, me dicas nur to,” la proskriptito murmuris dum duktar sua kavalo ek la prato. “Ta serpenti ne esas mea amiki.”

Sonny Tabor, komprenende, vere parolis. Il esis proskriptito kun premio “mortinta o vivanta” por sua yuna kapo, ma il esis sola volfo e nultempe adjuntis su a bandachi, e certe ne a tala bandacho quala la mortigisti dil Cirklo-Kaudo. Quankam il esis fuganto de judicio, il ne simpatiis ocideri. La bucho quan il hazarde spektabis taposdimeze nauzeigis il.

E quon il nun facez? Il tote ne savis la loko dil stabeyo di la bandacho. La regiono

esis nova ad il. Il povis nur avanirar aden la Kalienta-baseno fidante a chanco—chanco qua preske certe esos mala. L'obstineso di Paso probable duktos li amba a morto.

Tota horo bezonesis por decensar al bazo dil valo, nam Paso igis li irar ne plu rapide kam marchio. La luno esis tre brilanta; singla meskit-arboro*, dulce shancelanta en la nokto-vento, esis klare distingebla; la monti qui inkluzis la vasta baseno levis su quale glacio-amasegi avan la ebenea e stel-puntizita cielo. Ulaloke fore koyoto aboyetis pro hungro.

“Me itere dicas, Guardano, ke me ne plu multe savas adube me iras kam tu,” dicis la proskriptito.

“Cesez parolar,” sniflis Paso Jim. “Kavalkez adavane!”

Sonny Tabor karezis la krinaro di Fardo, ilua fidinda kavalo. Mem Fardo semblis komprenar ke ulo serioze mala eventas, ed un- o dufoye lu nerveze snortis.

Kande noktomezo venis, la aero divenis pikante kolda. Paso Jim kanteskis per sua krakata, nemuzikala voco:

“Pos triadek yari,
Pro tua dens kraso,

* *Prosopis*.

Tu divenos gardanto
En la karcero d' El Paso.”

La Kalienta-baseno esis longa de adminime sisadek-e-kin kilometri. To quo semblabis preske plata tero del altaji nun divenis danjeroze neplata talvego interruptita da ravineti e sika rivereti. Sablo-duni e baroka rokaji sequis l'una l'altra. En un loko li transiris larja agro de volkanala cindri ube tote nulo kreskis, ed ube la stala shui dil kavali kliktis e sonis an la lavao ed eskabili.

“Pro quo tu sendesis adhike, Guardano?”
Sonny questionis. “Qua es mala che la Cirklo-Kaudo?”

“Homi desaparis, nur lo,” grunis Paso.
“Homi recente komencas transirar la Kalienta e nulu itere vidas li. Me venas por inquestar. Ma tu savas plu bone kam me to quo eventas hike, Tabor, do pro quo plear l'inocentulo?”

Esis neutila disputar, do la proskriptito tacis. Ilua mento, tamen, esis agema, okupita per ulo altra kam sua propra afliktaji, qui esis sat serioza. Il ipsa esas kaptita da autoritatozulo, e segun il to signifikas la slingo dil pendero. La misterio

dil Cirklo-Kaudo, tamen, plue perplexigis il kam sua propra desfortuno.

Tandem l'estala cielo paleskis pro la venonta auroro. La min granda steli febleskis, e balde delikata rozea brilo anuncis la rivenanta suno. Kuniklo saltis tra la kreozoti e forkuris.

Sonny komencis vidar bovi; la baseno esis plena de li. Li preterpasis tam proxime ke la proskriptito povis distingar ula brulmarki. Stranje, il vidis kelka brulmarki dil Cirklo-Kaudo, ma multi di la Diamanti-7, un di la Dindo-voyo, un J-stango-Konektita, un Sablo-horlojo, ed un Triopla-8. Tabor konjektis, ke la Cirklo-Kaudo esis receiveyo por granda bov-furtado.

L'okuli di Paso Jim anke esis okupata. "Nu, to es la ludo, ka ne, Tabor?" lu pikante ridis. "Qua es la chefo di tua bando?"

Sonny nur povis fatigite levar sua shultri. Esis neutila parolar al Guardano.

"To quon me ne komprenas," grunis Paso, "esas, ke la posedanto di ca domeno esas opinionita esar honesta e respektoza homo. Frank O'Hara lu nomesas, e lu direktas honesta bov-komerco hike dum triadek yari. Me ipsa nultempe renkontris lu, ma lu es sempre respektita. He tu,

Tabor!” lu subite kriis. “Quo eventas? Se tu intencas esforcar—”

Li sequabis eskarpe murizita e sinuifanta ravineto, ma la proskriptito subite turnabis su de ol. Il intense regardis alta rokajo puntizita da kaktusi avan li.

“Esas danjero avan ni, Paso,” la proskriptito nelaute dicis. “Fardo flaras ol, e Fardo ne es facile dupigita. Kande me vidis lu abasar l’oreli—”

“Ne hezitez, Tabor!” aboyis la Guardano, e tiris la perkutilo di sua tiritita revolvero. “Tu iros rekte adavane. E rimemorez, ke me spektas tu.”

La Guardano devas spektar ulo altra, pensis Sonny. Ma il havis nula alternativo ecepte avanirar. Glaciatra koldeso trairis sua spino. Esas ja tro mala esar kaptita en streta ravineto, ma esar koaktita kavalkar direte aden embusko sen armi esis—

Ol eventis—kande li venis apud la salianta rokajo! Ok o non kavalkanti rapide venis de lia celo-loko portante tiritita revolveri. Inter li esis la barboza danjerozulo.

“Haltez, vi kerli!” klamis la Guardano pos astonata anhelo. “Haltez, o me mortigos tua amiko!” Lua revolvero apuntesis ye Sonny Tabor.

La pafisti dil Cirklo-Kaudo, tamen, ne
haltis. To semblis esar la fino!

CHAPITRO IV.

LA MASKITO.

Sonny Tabor spornagis sua kavaletto por eskapar, se posible, ma esis nula posibleso. Omnainstante il expektis sentar la doloro di varmega plombo, o de la pafilo dil Guardano o de la pafili dil bandacho. Ante ke lo eventis, tamen, la brido di Fardo esis sizata da un de la mortigisti dil Cirklo-Kaudo.

“Ka nia amiko?” desestimante bramis la barboza danjerozulo. “Lu ne es nia amiko! Levez tua manui, kerlo!” lu klamis ye la Guardano.

La vizajo di Paso Jim montris perplexeso. Lu vidis, ke lu havas nula alternativo ecepte cedar su. Non homi apuntis lia Colt-i e Winchester-i ye lu. Lu ne esis poltrono, ma lu esis sat racionoza por levar sua manui.

“Nu, nu!” dicitis la homo havanta kuprea barbo, e lua maligna regardo iris de Sonny a

la Guardano ed itere a la proskriptito. “Damnez me, se ne esas itere ta kureganta kavalkanto! Prenez lua pafili, homi.”

“Lu havas nulo,” anuncis pafisto havanta vizelatra vizajo. “Ma esas du pendanta de la pomelo dil altru.”

“Es ulo stranja hike,” murmuris la barboza gigantulo. “Per la diablo, qui vi esas, e pro quo vi es en la baseno?”

“Ni laborez pri li, Austin, e fingez ico,” rauke dicis altra membro dil bandacho ante ke o la proskriptito o la Guardano povis responder. “Me ne sucias pri qua havos la reda kavalo, ma me volas havar la fardizita. Pro quo vartar, Mike?”

Mike Austin—la barboza danjerozulo—negis per kapsigno. “No, oportas duktar li al patrono e lasar ke lu questionez li. Ligez lia manui dop li.”

Dum ke lia karpi esis tense ligita per kordo, Sonny regardis Paso Jim. La Guardano sucesis montrar febla ed astonata rideto.

“Oportis askoltir tu, yunulo,” lu konfesis.

La bandacho proxime cirkondis la du kaptiti e li troteskis. Quankam l’imajo e deskripturo di Sonny Tabor adornis multa premio-afishi, nulu de la bandacho rikonocis, en ca ridetanta yunulo, la maxim

serchata proskriptito en la Sudwesto. Ma la inocenta blu okuli e pueratra karaktero di Sonny sempre dupigis.

Kavalkante, Sonny remarkis ke amaso de obskura, malauguranta nubi venas por kovrar l'acensanta suno. La vento mortabis, esis opresante tranquila. Sturmo venas.

Sen konciar pri lo, Sonny venabis nur kelka kilometri for la stabeyo dil bandacho, nam ye la somito dil next kolino il vidis la basa domo vers qua la severa bando iras. Il kurioze regardis ol dum pluproximeskar.

La loko similesis omna granda domeni e semblis sat inocenta. La gazono e la kavalinkluzeyi kovris preske du hektari, ma la domo ipsa—longa, blanke farbizita edifico havanta portiko alonge la tota longeso—esis kelke mikra. Unlatere esis alta fenco ek interplektita okotilyo*, ed altralatere esis quadrata lageto ombrizita da koton-arbori**.

“Kavalkez adavane, Bluo, e dicez al patrono, ke ni havas du kaptiti,” Mike Austin imperis un de la bando dil Cirklo-Kaudo.

Dum ke l'altri arivis apud la domo kelka minuti plu tarde, la pordo apertesis ed altstatura, muskuloza homo venis adsur la

* *Fouqueria splendens*.

** *Populus deltoides*.

portiko. Lua vizajo esis sorgeme maskita da reda naztuko en qua trui esabis tranchita.

Per lua march-maniero Sonny judikis, ke lu evas cirkume quaradek yari. Lu weris larja zono dekorita per Navaho-arjentaji, e chera getri Mexikiana.

“Bona ago, Austin,” lu aboyis per akra, akuta voco. “Duktez li adhike a la portiko, e ni judicios.”

Sonny e Paso Jim, brakii ankore dope ligita, esis prenita de la kavali e marchigita adsur la portiko. L'altra danjerozuli amasigis su proxime, livis sua kavali liberigita. Li gutur-ridis pro la menciono dal patrono pri “judicio”.

“Kande ni prenis li, patrono,” explikis Austin, “ca alta kornik-esko havis la pafili dil yunulo. Me ne komprenas lo.”

La brilanta okuli dop la maskilo exploris la du kaptiti quale stala borili. La aero esis opresante senmova, ed esis plu obskura kam ante sunlevo. La sturmo balde eventos en la baseno.

La maligna regardo dil chefo dil bovfurtisti iris de Sonny til Paso Jim. Lu indikis per akuzanta fingro, e dum ke lu facis lo, Sonny remarkis, ke lua manui esis kovrita per veruki.

“Tu es Arizona-guardano!” lu grunachis ye Paso.

Paso defiante montris sua magra mandibulo. “Yes, me es Guardano, e fiera pro lo. Me ne shamas mostrar mea vizajo, tote ne, quale tu!”

“Tu esos pafita ante du minuti,” mokridis la maskito, “lore ni vidos tua vizajo, sioro Guardano. Nu, yunulo,” lu rauke dicis a Sonny, “qua *tu* esas?”

“Me nomesas,” la proskriptito nelaute dicis, “Sonny Tabor.”

La maskito rigideskis e retroe pazis pro surprizo. L'altra danjerozuli, uli sur la portiko, uli sur la tero, anhelis pro astoneso e nekredo. La nomo Tabor esis bone konocata tra Arizona.

“Tu intencas dicar ke tu—ke tu es ta homo qua tante longatempe dupigas l'autoritatozi?” kriis la chefo dil bov-furtisti. “Desligez lua manui, homi!”

Dum ke un de la danjerozuli desnodigis la kordo, la maskito ridegis pro amuzo.

“Bonveno al Cirklo-Kaudo, Tabor!” lu bramis. “Pro quo tu ne quik dicis qua tu esas? Me povas uzar pafisto quale tu, yunulo! Per to quon me audis, tu es tre rapida per ta revolveri, e tala homi me bezonas hike.”

La vizajo di Sonny blankeskis sub la sunbrunigo dil pelo, ed ilua okuli, ne plus pueratre dolca, glacieskis. La pensajo ke ta senkompata mortigisti supozas il esar profesionala ocidero quale li igis ilua pulso furianta galopar.

Lore ilua manui esis liberigita, e li deziregis sizar la fauco dil maskito. Il savis ke kelka flatachanta vorti salvus ilua vivo, ma plue preferis mortar kam dicar li. Esis nulo furtatra en ilua karaktero. Ma quon il povas facar kontre dek armiziti? E quale salvar la Guardano? Ta questioni kuris tra ilua mento quale elektro.

“Ka tu membreskos a mea bando, Tabor?” questionis la nekonocata maskito.

Sonny remarkabis, ke la pordo dil domo, min kam un pazo for il, esas mi-apertita. Tam rapide kam penso, il agis!

“No, basranga mofeti!”

Il sizis Paso Jim ye la kamizo, e saltante vers la pordo tranis la Guardano aden la domo. Fulminatre pedfrapante, il bruizoze klozis la pordo e faligis la pezoza barilo ante ke l’astonata bandacho komprenis to quo eventas.

CHAPITRO V.

LA LASTA PASO DI PASO JIM.

Esis du chambri en la domo: la koqueyo—ube Sonny trovis su—e la longa dormeyo ultre ol. Esis nula altra pordi defensar.

Ca pordo, per qua la proskriptito tante ne-expektite profitabis, esis recente plufortigita per fera plaki. Sonny anke remarkis ke paf-aperturi perforas la muri en plura loki, e ke la shutri dil fenestri anke esas interne plakizita per fero. La domo esabis recente konvertita a fortreso.

Il vidis to omna per un regardeto, mem ante ke la lauta mujo di furio ed astoneso venis ek l'extera bov-furtisti.

Paso Jim esis preske tam astonata da la ago di Sonny kam la pafisti dil Cirklo-Kaudo. Lua flav okuli saliiis quale buleti, e lua boko beis.

“Quon tu—”

Meze dil koqueyo esis desneta tablo kovrita per sordida stana pladi, nutrajpeceti, sigaret-stumpi, lud-karti, e botelo de wiskio. Sonny sizis kultelo de l'eskombro e per un stroko liberigis Paso de la kordo qua ligis lua brakii.

“Oportas kombatar, amiko!” anhelis la proskriptito. “Se ni trovus pafili—”

“Ho! Me eroris pri tu, Sonny,” Paso anhelis. “Ho ve, me—”

Pedfrapi e pugnofrapi furioze sonigis la pezoza pordo, ma ol ne falis. Omna bovfurtisti profane klamis e kriis. Inter la voci esis to dil maskita patrono, frenezioza pro furio.

“Apertez ta pordo, damniti, o ni—”

“Abasez tu, Paso!” avertis Sonny.

Quale il expektis, la bando dil Cirklo-Kaudo pafeskis. La ligna muri dil domo ne esis sat dika por haltigar plombo, e kugli komencis enirar quale iracoza abeli.

Sonny plunjis aden la dormeyo e quik riaparis portante to quon il deziris—pafili. Esis plura Colt .45-revolveri inter la sordida vesti, kovrili, ed acesoraji, anke esis Winchester .45-70 fusilo e 10-kalibra fusilo havanta du fusiltubi. Li perdis nula tempo retrosendar pafado a la bandacho.

“Ni sendez fairo a li, Sonny!”

Paso funcionigis la fusilo quale horlojo, presis la perkutil-levero adsupre, adinfre tam reguloze kam mashino. Pikanta ed akra fumo plenigis la domo quale blu-griza nebuleto. Armizita per du .45-revolveri, Sonny Tabor montris sua denti e spricigis kugli alonge la portiko.

Il faligis du homi adsur la subflexanta planki dil portiko. Paso mortigis altra homo, igis sua viktimo rular trans la basa balustrado a la sulo. La du defensanti intencis chere vendar lia vivi, omnakaze!

Li juis un avantaĵo. Li havis la shirmanta domo, quankam ol esas febla, e povis movar de una paf-aperturo ad altra. Lia varmega pafado forigis la danjerozuli til respektoza disto e koaktis li shirmar su dop l'apuda edfici e la digo ye la laĝeto.

La danjerozuli, tamen, sendis salveo pos salveo tra la muri dil domo. La kugli tralaceris per mortigiva *z-z-z-z-ring*, kelkafoye per plu basa *b-r-r-r* qua signifikas, ke la kugli jirante rikochas. Ta pafi esis la maxim danjeroza; la duimo di lia forteso spensita, la vunduri facita da li esas terorinda. Dum olima paf-kombato, Sonny vidabis la tota mandibulo di homo forpafita da tala kuglo.

Il e Paso ambe kombatis kalme e sistemale. L'okuli di la magra Guardano brilis tra la fumo quale flava topazi. Nekapabla trovar plusa municioni por la .45-70, lu nun pafis per un de la Colt-revolveri.

Dum kurta intervalo en la pafado, Sonny audis ke la maskita chefo klamas imperi, pose venis la sono di forgalopanta kavalo.

“Lu sendas por sua altra homi—rinforci,” solene dicis Sonny. “Esas adminime plusa sis homi, Paso, quale me dicis.”

“Do ni falios, me supozas.” La Guardano negaye ridetis. “Ma ni igos li pagar, me e tu, Sonny!” E Paso levis sua nemuzikala voco por kantar sua preferata melodio:

“Ho, la kafeo es bitra
E ranca es la melaso.
On ne manjas friandaji
En la karcero d' El Paso.

“Mea amikino koquis
Raspilo en bekasos,
Ma me ne sucesis eskapar
La karcero d' El Paso.”

Kuglo brulis voyo tra la quadrizita kamizo di Sonny, frolis ilua kosti. Suafoye

pafante, il sendis du kugli vers la loko de ube ta projektilo venabis. Adminime un de li efikis, nam il audis agonioza kriacho de dop l'utensil-hangaro, distanta de kinadek metri.

Plusa plombo-grelo frapis la domo. Uli de li vicioze rikochis del fero dil pordo e dil shutri; uli zumis tra la splitigita muri. Stana bolio-krucho sur la furnelo saltis aden la aero quale vivanto. Longa ligna splito frapis la kolo di Sonny, e dum instanto il supozis, ke il esas severe domajita. Paso ankore kantis—e pafis.

Sonny hastoze traserchis la dormeyo por municiono, ma quankam il desesperante parexploris, trovis nulo plusa. Ne multa kugli restis ad il e Paso. Li ne plu longatempe eskartos la bov-furtistaro, e kande la rinforci arivos, esos nulo—

“Regardez, amiko!” aboyetis Paso. “Li venas kun timono di furgono! Li esforcas enruptar la pordo!”

“Ni mustas haltigar li,” la proskriptito kalme dicis, e forsukusis sis fumanta kartochi ek la varmega cilindri di la revolveri. “Oportas atencar la kartochi. Ne disipez li.”

Sonny deziregis un pafu ye od la maskita patrono dil bandacho od Austin, lua

barboza lietnanto. Li amba esis nevidebla, direktis la kerlachi per klamado. Quar de la danjerozuli aparis portante la furgon-timono kom arieto e trotis vers la pordo.

“Pafez, Paso, oldulo,” kurte dicis Sonny Tabor, ed il ipsa frapetis la perkutuli di sua propra revolveri kande l’atakanta bandacho distas de triadek metri.

B-r-r-rum! Mixita kun l’explozi di la .45-revolveri di Sonny esis la terorinda, orel-ruptanta tondro dil fusilo. Paso pafabis per amba fusil-tubi.

La avana homo esis preske pecigita da la fusil-pafo. Vesti esante preske forlacerita de la korpo, lu falis, krumplita, kom redizita amaso. Sonny faligis la duesma homo per kuglo tra la kapo; l’altra du homi turnis su e forkuris por salvar su.

Dume la rede barboza Austin e sua patrono, qui pozabis su dop la digo dil lageto, duris pafar. Un de li—probable Austin—havis .30-30 povoza revolvero, e judikante per la sono, lu pafis kovrita kartochi havanta mola pinti. Lu base apuntis, e Sonny savis ke, balde o tarde, lu atingos sua skopo.

E lu ya atingis, pos min kam un minuto. Sonny audis stranja, sufokata respiro de Paso Jim.

“Amiko! Ka tu—”

Sonny inklinis su super la magra Guardano, qua jadis krumplita sur la planko-sulo. Il sentis trananta doloro en sua kordio. Kom oficiro dil autoritatozi, Paso esis ilua enemiko, ma Sonny ne tale konsideris lu. Guardano o ne, il prizis Paso, multe admiris lu pro lua obstinema kurajo.

“Mea ventro!” murmuris Paso Jim. Per granda esforto lu rekte sideskis ed extensis tremanta manuo addope. La manuo retrovenis karmenizita.

“Tote trairis,” Paso dicis, e montris sua longa blanka denti en grimaso. “Damnez ta mola kugli! La avana truo ne es plu granda kam moneto-peco, ma la—la dopa truo—on povus—enpozar chapelo. Me ya—”

Lu mortis, ma malgre la protesto di Sonny, lu shancelante staceskis, tranis su per la tablo, e livis reda flako sur la planko-sulo. Lu forte prenis sua Colt-revolvero.

“Apertez la pordo—nur til fendureto, Sonny, e lasez me ekirar,” lu tuisis. “Me frapos un o du de ta mofeti ante ke me mortos.”

La pulverizita vizajo di Sonny esis tam griza e tam striizita kam to di Paso.

“No, Paso, tu devas—”

“Me iros,” rezolveme dicis la mortantulo. “Plu bone tale—me mortos omnakaze. Sonny, se tu ulmaniere eskapos—me ne opinionas, ke tu eskapos, ma—ca ringo.”

Lu prenis chipa ringo de sua fingro, ringo ek du tordita klovi de huffero, e pozis ol en la mano di Sonny.

“Se tu sucesos eskapar, amiko,” feble susuris Paso, “montrez to a mea fratulo. Ilua domeno esas dek-e-sis kilometri norde de Las Tablas. Dicz ad il—dicz to quo hike eventis. Igez il—sendar la Guardani adhike por extingar ica koyoti. Ka tu facos lo—Sonny?”

Nekapabla parolar, la proskriptito nur klemis la glaciatra mano di Paso. Esis mikra o nula posibleso vivante eskapar, ma se yes, il ne oblivios la demando di Paso.

“Ne irez adextere, amiko,” Sonny pledis kande la Guardano movis vers la pordo.

Paso Jim prenis la botelo de wiskio de la tablo e vakuigis ol per kelka glutaji.

“Ne esas—pro ke me bezonas falsa kurajo, Sonny.” Lu ridetis. “Me nur odias, ke ta wiskio esez disipita. Adio, amiko!”

Forprenante la barilo, la Guardano shancelis adextere trans la portiko, klare videbla da la celita pafisti. Per granda peno lu rektigis su, e lente e rezolveme pazis

adsur la gazono, la kapo alte levita e la revolvero tenita en ferma manuo.

“La monti advokas,
Me forlavos mea kraso
E me nultempe rivenos
Al karcero d’ El Paso.”

Pafili violentoze mujis. Sonny grincis sua denti vidante pulvero flugar de la vesti dil altstatura Guardano. Paso shancelis, falis a sua genui, e lore, per grandega e terorinda peno, subtenis su per un manuo ed itere shancelante staceskis.

Il adavane marchis, direte vers la digo. Lore esis adminime sis kugli en ilua korpo, ma il avaniris quale sonjanta viro.

Dum kurta instanto, un de la danjerozuli expozis su por itere pafar la teroriganta figuro di Paso Jim. Ton la Guardano vartabis. Ilua revolvero spricigis flami e fumo e la bov-furtisto rulis alonge la digo, reda truo inter l’okuli.

Lore venis mortiganta salveo. Inter la tondro dil Colt-revolveri esis la plu akuta krako di la .30-30.

La magra gambi di Paso Jim shancelis sub il, lore il konvulsante saltis, quale se por saltar nevidebla fenco. Pezoze falante, il

rulis adsur sua flanko. Extensante ilua
longa gambi e brakii, il kalme tranquiligis
su por l'eterna dormo.

L'unesma pluv-guti falis aden la gazono
dil domeno—quale lakrimi.

CHAPITRO VI.

LA STURMO.

Kun bitra krio, Sonny larje apertis la pordo per pedfrapo, un mi-vakua .45-revolvero en singla manuo. Ilua unika pensajo esis venjar Paso Jim, mortar facante lo.

Il kalkulis ke nur tri danjerozuli restas, ed un de li esas male vundita. Inter li esis la maskita patrono e la barboza Mike Austin havanta la .30-30. Se il povus apuntar ta du mortigisti—

Ma ante ke il povis saltar adextere, il audis la martelago di hufi. La rinforci arivas! Quar kavalkanti galopis vers li, rauke klamante.

Sonny itere bruisoze klozis la pordo, anhelis e pensis. Esis vana forjetar sua vivo tante temerare; il povas domajar plu multa bov-furtisti per vartar lia asalto. Hike, adminime, il havas la shirmilo dil domo. Se

li asaltus—nu, il ankore havas kelka kartochi en la cilindri dil Colt-i.

Tainstante la sturmo, qua minacabis dum du hori, frapis per subito stroko. La branchi dil koton-arbori apud la lageto frakasesis, la vento kriachis, blindiganta pluvo sequis.

La pluvego esis preske inundo. Fulmino flagris kun brilesa qua pikis l'okuli, e tondro ekis trans la Kalienta-baseno.

“Se me ekiros ca situeso,” la proskriptito pensis, “esas nun o nultempe.”

La liberigita kavali forgalopabis kande la kombato komencis. Sonny regardis tra la paf-aperturi en la muro ma vidis nula traco di Fardo, sua propra kavaletto. Ma il esis certa ke la kavaletto ulaloke proxime vartas l'expektita advoko. Sonny bone dresabis lu.

Tatempe nulu pafis. Semblis ke la bandacho vartas la paso dil sturmo ante rinovigar la batalio. La pluvo falis mem plu forte.

Kande Sonny forsante apertis la shutri di fenestro opozanta la pordo, il subite rekte stacis. Il audis ulo—ma quo? Ulo qua semblas esar en la chambro kun il.

Yen! Inter la grondo di tondro il itere audis ol. Ol sonis quale jemo, rauka jemo qua forsan venas ek la guturo di mortantulo.

Sonny cirkume regardas, la hari tenseskas sur ilua kranio-pelo. Il esas evidente sola. Anke nulu esas en la dormeyo. Esas nur la karmezina flaketo ube Paso ricevabis la mortiganta vunduro.

Tremo trapasis la spino dil proskriptito. Il ne darfis ceder su a timo nun! Il nur imaginas ta sono. La kauzo esas nur la destensesko pos l'ecitanta streno, il rezonas.

Il jetante apertis la shutro, e vento-suflo plena de pluvo frapis ilua vizajo. Ol freshigis e stimulis il, ed il plenigis sua pulmonon per ol. De la fenestro il vidis nur la neklara formi di ocilanta arbori tra la pluvo-kurteno.

Sonny emis un longa, akuta siflo, e duesma. Il vartis, ma nur dum kelka instanti. Venis respondanta brameto, ed il vidis Fardo plaudar de la bosko.

Ecitite, Sonny saltis tra la fenestro; pos plusa instanto, il jetis su adsur sua selo.

“Bonulo, Fardo! Ni—irez—”

La bandacho de bov-furtisti, tamen, ne dormis. Dum ke la hufeti di Fardo rapideskis til galopo, Sonny audis l'avertanta klamo venar de la maskito:

“Yen lu! Pafez, stultuli! Lu—”

B-r-r-ang-bang-bang!

La quar nove arivinta kavalkanti galopis de la voyeto inter la digo dil lageto e la graneyo. Austin e la patrono anke aparis. Lia pafili flamifis.

Sonny turnis su sur la selo e sendis sua propra salveo. Pafante de la saltanta ferdeko di galopanta kavalo tra kurteno de suflita pluvo ne esas facila artificio, ma la proskriptito esis un de la maxim habila pafisti en la Sudwesto. Un mujo venis de ilua pafili, ed un de la kavalkanti retroe falis trans la grupo di sua kavalo, quik mortigita.

Pamp! Sonny laxigis sua tenego an la revolveri, faligabus oli se ilua indikfingri ne esabus tensita cirkum la destensili. Il esis frapita. Ondo de nauzeo trapasis il.

“Vi frapis lu, homi! Pluse! Rajuntez lu!”

Sonny sucesis, per plombatra brakii, shovar la revolveri aden sua Levi-pantolono e tenar la pomelo per amba manui. Il sentis varma, saloza saporo en la boko, e kantado en l’oreli quale la sono di violini. Il ante lore esabis pafita, ed il komprenis, ke il esas malege, forsan mortigante, frapita.

“Fardo—kuregez—amiko—”

Li ankore pafis ye il, persequis il, ma la tenue muskuloza kavaletto kuris quale ciklono, lua silkatra krinaro flugis quale banderolo en la vento e pluvo.

Sonny desesperante tenegis la pomelo, luktis kontre la senkoncio qua vinkeskas ilua fatigita cerebro. Retroe regardante, il povis vidar nulo ma batanta pluvo.

“Durez—durez kurar, amiko!” dormeme murmuris la proskriptito.

Pos to, omno esis neklara sonjo.

CHAPITRO VII.

KOSHMARI.

Esis egale pro la sturmo kam pro la rapideso dil hufi dil makulizita kavalo ke la vivo di Sonny Tabor tamatine salvesis. Kande il emersis ek sua mi-dormado, la cielo esas klara, la suno brilas, esas posdimezo. La doloro di ilua vunduro vekigas il.

Komence il tote ne savis ube il esas; pose il deskovris, ke il esas proxim la sudala bordo dil baseno. Il astonesis trovar su ankore nekaptita ed ankore sur la selo. Il retenabis la selo nur per instinto.

Fardo lenteskis til tranquila troto, ma singlafoye kande la hufi dil kavaletto tushis la tero, tormentanta dolorego lancinis tra la korpo dil proskriptito. Il esabis frapita en la dextra flanko, ma ka la kuglo penetrabis la pulomono od altra organo, il ne savis.

Li pluproximeskis la somito dil klifo, e ne esis for la loko ube il unesme renkontrabis Paso Jim. Esis varmega pos la pluvo, ed il esis vertijanta e malada. Esis stranja vakueso en ilua kapo, e rodanta, sempre kreskanta doloro sub ilua shultro.

Tam sorgeme kam ilua doloranta okuli permissis, il regardis la baseno dop e sub il. Il vidis nula indici di persequo. La pluvo, il komprenis, forbalayabis ilua traci, e la regiono esis tante vasta e tante aspera, ke restis nula posibleso ke la bov-furtisti trovez il.

Ye la bordo dil giganta baseno Sonny turnis la kapo di sua kavalo vers Las Tablas.

“Oportas parolar a la fratulo di Paso—ye ta domeno,” il murmuris.

Multa fatiganta kilometri di aspera foresti jacis inter il ed ilua skopo, voyajo qua esus desfacila mem por homo nevundita. Sonny balde lernos, ke il tro multe evaluas sua forteso, tro min multe evaluas la graveso di la vunduro.

Explorante ilua pafili, il deskovris, ke restas nur un kartocho.

“Ma me tre bone uzis li, me opinionas,” il murmuris.

Il balde esis inter la pini dil foresto, sovaja e tote dezerta regiono. Fardo

senfatigite avaniris, e la proskriptito mustis grincar la denti por tolerar la mizero di la huf-shoki. Me il *mustis* atingar la fratulo di kompatinda Paso. Ton il promisabis.

Pluse, Sonny Tabor nultempe repozos til ke la travivanti di ta oedema bandacho esabos extingita.

Atinginte fonteto qua gluglis de inter roki en aborizita ravineto, Sonny haltis por lasar Fardo drinkar e kelke pasturar. Il ipsa grande bezonis aquo.

Ma kande il esforcis itere acensar la kavalo, il trovis, ke il ne havas sat multa forteso por staceskar, certe ne por hisar su adsur la kavalo. Il apude pozis la Colt-revolvero qua kontenis l'unika kartocho, extensis su sur la herbaro, e dormeskis.

Esis nokto kande lu vekis, e trovis su plu febla kam antee. Dolorego lancinis tra ilua flanko kun omna respiro, ed il esis trempita per glaciatra sudoro. Nekapabla mem staceskar, il itere fatigite klozis sua okuli.

“Esas la fino di mea voyeto,” esis la pensajo qua flotacis tra ilua torporanta mento. Il esis preske tro malada por anxiar.

Quante longe il jacis apud la gutifanta fonteto, ka du dii e nokti o tri, il nultempe saveskis. La sempre fidema Fardo restis proxime ad il, ulfoye anxioze frapetis sua

mastro per sua veluratra muzelo. Ulfoye Sonny koncieskis, ma dum la maxim multa hori il esis tenita da hororinda koshmari.

Multafoye en ta perturbanta koshmari il kombatis la bov-furtisti en Kalienta-baseno. Ofte il imaginis vidar la mortinta e ridetanta vizajo di Paso Jim.

Il delirante vekis en la nokto. Esis tre obskura, ma il vidis Fardo super il. Super la makulizita kavalo, en to quon il supozis esar arboro, il vidis du punti di verda lumo, quale regardeganta okuli.

“Me evidente dementeskas,” Sonny murmuris. “Me es senraciona.”

L’okuli pluproximeskis. Fardo anke anxiis, e Sonny imaginis ke l’animalo tremas pro timo. La proskriptito extensis un manuo por la Colt. Il rimemoris, ke il havas un restanta kuglo.

“Ca okuli ne es reala—me vidas sonji,” Sonny pensis. “Simile a ta jemo quan me supozis audir en ta domo.”

Ma il nevolate levis sua brakio, apuntis la centro di ta movanta punti di maligna lumo, e pafis. L’eki dil pafato traurale resonis inter l’arbori.

“Me es dementa en la kapo.” Il feble ridetis, ed itere dormeskis.

Ma matine il vidis, extensita sur la sulo distante de duadek metri, la flava kadavro di mortinta monto-leono! Do il ne esabis tante senraciona. Il risaneskos!

“Fardo, fola kavalo,” tenere dicis la proskriptito. “Tu perceptis ta leono, e tu ne forkuris. Tu esis pavorigita, ma tu ne abandonis tua olda amiko. Ka tu *nultempe* divenos inteligenta?”

Sonny sentis su esar multe plu bona, quankam febla pro manko di nutrivi. Fardo abasis sua inteligenta kapo, e Sonny tenis la kolo dil animalo e tranis su por staceskar. En la poshi dil selo esis kelka provizuri, e la proskriptito avide manjis ed itere drinkis del fonteto. Il travivabis, danko ad ilua harda e muskuloza korpo.

Il repozis dum la maxim granda parto dil dio, horope sentis su sempre plu forta e plu bona. Il mem sucesis brosar e netigar Fardo ante ireskar vers Las Tablas. Ante sunkusho, il esis kilometri for la fonteto ube il preske mortabis.

Kurtatempe pos noktesko il vidis l'expektita brileto di lamp-lumo. Il tandem proximeskas a la fino di la voyajo. Sendubite hike esas la domeno di la fratulo di Paso Jim.

“Me supozas, ke nia desfacilaji nun finos, adminime kelkatempe, Fardo,” sospiris la proskriptito.

Se il konjektabus to quon fato komplotis, il ne esabus tante felica.

CHAPITRO VIII.

SURPRIZI.

Fred Boman, la fratulo di Guardano Paso Jim Boman, havis nur mikra domeno, e dum ta ne-okupata sezono lu employis nula bovgardisti. Severa homo havanta quadrata mandibulo, evanta preske quaradek yari, lu vivis kom solitara celibulo en sua duchambra dometo ye la bazo dil Marmora Monto.

Tanokte, tamen, lu ne esis solitara. Boman havis multa vizitanti. La koqueyo esis densa per tabako-fumo, e serioza konverso eventis.

Sherifo Jon Rankin—kurta e dika homo havanta fer-griza hararo e herisita labio-barbo—venabis de Las Tablas, e kun lu esis du membri dil Arizona-Guardani, Klif Bell e Frank Mirs. Li amba esis alerta viri evanta duadek-e-du e duadek-e-quar yari.

La quaresma gasto di Boman akompanis l'oficiri del urbeto. Lu esis Nil Strim, bov-transportisto e bov-komercisto en Las Tablas—mezevoza ma forte formacita, vestizita per vestaro polvoze nigra. Irge kande lu parolis, lu montris rango di ora denti.

“No, lu ne ja aparis hike,” Boman nerveze dicis. “Paso sempre sorgis su sat bone. Ka vi supozas, ke ulo advere mala eventas?”

“Nu, Paso foriris pri ca misiono tri o quar dii ante nun, e ni audis nulo de lu,” dicis Guardano Mirs, e forjetis sua sigareto.

“Quon tu supozas eventir?”

Sherifo Rankin levis sua pezoza shultri. “*Ton* ni volas saveskar. Plura homi desaparís, tote desaparís, ulaloke inter hike e la nordala latero dil Kalienta. Es tre suspektinda. La Guardani e me diskutis ol hiere en l'urbeto. Sioro Strim sugestis, ke lu anke venez.”

“Yes, me volas deskovrar la kauzo di ico ... irge quo ol esas.” Nil Strim vigoroze konkordis per kapsigno. “Ca misterio domajas mea komerco.”

“Ka vi advere opinionas, ke ulo mala eventas che la Cirklo-Kaudo?” Fred Boman questionis, fumanta per sua pipo.

“Ni decidis irar adibe e saveskar,” Guardano Bell kurte dicis. “Ka tu deziras irar kun ni, Boman?”

“Me opinionas, yes,” heziteme dicis la bovgardisto. “Me ne savas quale pensar pri Paso. Me apene kredas, tamen, ke irgo mala eventas pri oldulo O’Hara e lua Cirklo-Kaudo-domeno. Ho, lu es tam honesta kam la dio. Se ne, nu, me esis sempre dupigita.”

Nil Strim totkordie konkordis. “Me komercis kun l’oldulo dum dek yari,” lu dicis. “Lu es yusta, certe. Ma me konkordas kun la sherifo pri saveskar to quo eventas en la baseno, se ulo eventas.”

“Bonege, ni komencos frue matine,” Boman konsentis.

“No, ni decidis kavalkar canokte,” dicis Strim. “Tale ni esos che O’Hara ye jornesko. Lore—”

Il haltis, inklinis la kapo quale se lu askoltas. Kavalkanto eniris la gazono dil domeno; li omna audis la klikto di ferizita hufi.

“Nu, qua per la diablo venas? Me ne havas vizitanti mem unfoye omnamonate,” Fred Boman klamis.

La tri oficiri staceskis. “Ni iros aden l’altra chambro,” dicis la sherifo, la fronto

frunsita. “Gastigez ca noktala kavalkanto, Boman, dum ke ni exploras lu.”

Nil Strim akompanis l’oficiri aden l’adjuntita lit-chambro. Li livis la pordo mi-apertita, e pro ke esis nula lumilo en la dormeyo, li povis vidar sen esar vidita. Li jus finigis l’aranjuri kande frapeto audeŝis.

“Enirez!” Boman grunis.

Sporni tinkletis trans la sulio. En la milda brilo dil lampo Boman vidis jentila homo havanta blu okuli enirar la domo, yunulo quan la bovgardisto ne antee vidabis. La tensa muskuli di Boman laxeskis. La presorgo dil sherifo esas nenecesa. Esas nulo nociva en ca homo. Lu esas nur vaganto serchanta employo o repasto. Boman ridetis sua bonveno.

“Saluto, yunulo,” lu dicis.

La vizitanto ne ridetis; esis ulo trista en ilua mieno.

“Ka tu havi—ka tu havas fratulo nomizita Paso Jim? Guardano?” il sobre questionis.

“Nu, yes, yunulo, pro quo?” anxianta questionis Boman.

La kavalkanto transdonis a lu la ringo ek huffero-klovo. “Paso dicis a me, ke me donez ico a tu,” il dolce dicis. “Lu—nu, ulo eventis. Paso—Paso esas mortinta.”

Pro shoko Fred Boman emis is kriacho. Ye to la yuna nekonocato felinatre juris sur la pinti di sua boti. Ila manui falis vers ilua revolveri. Lore li levesis.

“Sat bone, Tabor!” klamis la voco di sherifo Jon Rankin. “Tenez li alte! Ni havas tu!”

L’oficiri—e Nil Strim—hastis aden la koqueyo, pafili tiritita.

“Ho! Tabor ipsa! Quala fortune!” kriis Guardano Klif Bell.

“Ya fortune!” Mirs ekis. “Ka tu es *certa*, sherifo, ke ca infanto es advere—”

“Ya es lu,” la sherifo exultis. “Me havis ilua fotografuro klovetagita super mea skribtablo dum un yaro, me devas savar! Prenez ta pafili de lu, Fred.”

Boman, ankore aturdita da la novajo ricevata, facis to quon la sherifo imperis. Pose un de la Guardani tranis la manui dil kaptito dop ilua dorso e manotizis li.

“Me supozas, ke tu dicis ke tu nomesas Jon Do.” Klif Bell ridetis.

“Ho, me ya esas la homo quan tu serchas,” fatigite konfesis la proskriptito. Ila traurala regardo esis fixigita ye Fred Boman. “Me promisis Paso venar adhike. Ma lu—”

“Se lu es mortinta, tu mortigis lu!” akuzis la bov-komercisto, la vizajo blanka e konvulsanta pro furio.

La shultri di Sonny Tabor subkurveskis. “Me volas, ke vi lasez me naracar la historio,” lu dicis. “Se me mortigabus Paso, ka vi supozas ke me venez adhike kun lua ringo? Ni kune kombatis ta bov-furtisti, lu e me, e me esperas ke kande mea morto-tempo venos, me esos kapabla mortar tam bone kam lu.”

“Rakontez,” nepaciente grunis la sherifo. “Pri qua bov-furtisti tu parolas?”

“Bov-furtisti en la Kalienta-baseno,” la proskriptito quik dicis. “Me vidis li facar tri ocidi, e li mortigis Paso. La Cirklo-Kaudo—”

“Ne probable!” mokridis Nil Strim.

Sonny Tabor jiris por regardegar lu per streta okuli. Ta voco! Ube lu audabis ol?

“Ca yunulo mentias, to es klare videbla,” la bov-transportisto de Las Tablas dicis. “Es nulo mala che O’Hara. Lu nur esforcas dupigar ni.”

Strim komencis facar sigareto. Sonny regardis lua manui. Li esis kovrita per veruki!

“Nu, tu—tu es la patrono di ta ocidanta bandacho!” Sonny klamis. Furio-ondo kuris tra il.

Nil Strim saltis vers Sonny, lua vizajo deformita da odio. Lu frapis la proskriptito ye la vizajo per sua tota forteso.

“Akuzas *me* pri esar bov-furtisto, ka?” lu rabioze grunachis.

Nekapabla defensar su pro la manotizita manui, Sonny falis. Redo fluis ek ilua labii.

“Nil Strim kun bov-furtisti?” mokridis la sherifo. “Ho, tro bona! Quon tu facis, Tabor—fumis marihuano?”

Sonny restis tacema. Pro quo esforçar igar l’oficiri kredar ilua naraco? To esas vana.

“Ka ni duktez Tabor a la karcero en Las Tablas, sherifo?” Mirs questionis. “Me supozas, ke ni ajornez la vojajo al Cirklo-Kaudo, ka ne?”

“Me ne savas. Me ne volas,” respondis la sherifo. “Ni ne es tro for ta domeno nun—”

“Ton me anke dicas,” interruptis Nil Strim. “Ni finez per la Cirklo-Kaudo. Ni povas livar Tabor kaptita hike. Lu restos.”

“Bonege! Ligez la pedi di Tabor, Mirs,” Bell dicis a sua Guardan-kompanulo.

“Ka vi ne povas komprenar,” la proskriptito desesperante kriis, “ke ca Strim-kerlo nur duktas vi aden kaptilo, por ke lua homi paf-mortigez vi? Lu es—”

“Tacez!” ulu kurte imperis, e Mirs prenis elegante envolvita kordo de la parieto e sekure kunligis la pedo-koli dil proskriptito. Kande ta tasko esis kompletigita, la homi preparis departar.

“Lastafoye, ka vi ne askoltas?” Sonny pregis. “Vi marchas direte aden sika ravineto, certe. Ta Strim homo—”

“Adio, Tabor,” triumfante mokridis Strim, e forte pedfrapis la sternita proskriptito ye la kosti. “Venez nun. Ni irez.”

Li pezoze ekpazis, la seruro kliktis an la pordo, e balde Sonny audis la kliktado di bridis e mordilis e la striado di ledro dum ke li acensis lia kavali. Hufi tondris e minlauteskis til silenco. Plusa viktimi por la mortigisti che Cirklo-Kaudo, irante quale mutoni al buchisto!

CHAPITRO IX.

NOKTALA KAVALKADO.

Kaptinte Sonny Tabor, l'oficiri ne konsideris ke li traktas la maxim ruzema homo en la Sudwesto. La proskriptito facabis plu multa riskoza eskapi kam il havis fingri e pedfingri, ed il eskapabis ek uli de la maxim forta karceri en Arizona.

Fuganto de pos ke lu evis dek-e-quar yari, Sonny savis omna habila stroki. Pro to lu sucesabis evitar la slingo tante longatempe. Il esis desfacile tenita.

La manoto klozita sur il esis antiqua sorto quan Sonny bone konocis. Havante sat multa tempo, il esis certa ke il liberigos su.

La manui di Sonny Tabor esis mikra, ed il lernabis quale kompresar l'osti e tendini di la manuo e polexo preske til disloko. Ed ilua harda muskuli esis tam flexibla kam olti di akrobato.

La fakto ke la manoto esis dop il pludesfaciligis la tasko. Anke ilua vunduro doloris kande il movis su. Il pensis, Forsan me ne povas, omnakaze, liberigar me.

La sudoro fluis de ilua fronto. Il tranis e tordis su por movar la tenanta braceleti trans sua manui. La lenta minuti semblis esar hori. Plurafoye il preske sucesis, ma la stalo itere glitis a la karpi.

“Oportas liberesar! Oportas!” il murmuris.

Tandem, per superhomala esforco qua arachis la pelo de ilua polexi, lu sucesis. Forjetante la manoto, il rekte sideskis, rekuperis sua respiro, e lore per nesentanta fingri il desnodigis la kordo qua ligis sua gambi. Il vertijante staceskis, sizis la tablo por subtenar su.

Il prenis la .45-revolveri forprenita da il e traserchis la domo por municiono. Sur polvoza tabuleto en la lit-chambro il trovis nova buxo de kinadek kartochi. Pos charjir la pafili e plenigar la poshi di ilua greti, il ruptis fenestro en la koqueyo e trareptis.

Ye ilua akuta siflo, la makulizita kavalo trotis vers il ek l’obskureso. Kun alejata gutur-rido, Sonny klimis adsur la selo.

“Ni iros fore, Fardo, e rapide. Ka tu povas?”

La mordilo dil kavalo tinkletis “yes.” Sonny ireskis adnorde, vers la fora Kalienta-baseno.

Kelka homi proskriptita facus to quon Sonny facis. Il esis libera, kapabla tote eskapar la distrikto. La sherifo e la Guardani esis ilua naturala enemiki, e per kavalkar por helpar li, il riskas sua vivo e libereso.

Livar la viri a la fato quan li ipsa invitas ne mem venis aden ilua mento. Li esos kaptita, e Sonny intencis barar la maligna komploto di Strim, irge quo esos la kusto. Oficiri o ne, il ne povis lasar li mortar sen facar omno posibla por salvar li. Pluse, la fratulo di Paso Jim esis kun li.

La luno esis ofte obskurigita da fluganta nubi, ma Sonny nun bone konocis la voyeto, ed il pulsus Fardo a la limiti di lua kapableso. La bando dil sherifo esis fore avane.

“Oportas atingar la Cirklo-Kaudo ante li, nur to!” il anhelis.

Adsupre ed adinfre en la monti, tra foresto e trans rokoza planaji flagris la galopanta kavalo. Kilometri fluis sub lua hufi. Ante noktomezo li atingis la somito dil klifo, e la granda baseno esis nigra abiso sub li.

Pos facir la danjeroza decenso al fundo dil baseno, la voyo esis plu facila. Sonny rimemoris la nokto kande il irabis per preske la sama voyo, avan la pafilo di Paso Jim. E semblis ke la proskriptito povis audar la kansono di Jim, “La karcero di El Paso.”

La dextra horizonto redeskis pro l’unesma pala kolori dil auroro, e dum ke la lumo pluheleskis, Sonny serchante regardis cirkume. Il ankore esis plura kilometri de la stabeyo dil Cirklo-Kaudo, ed il vidis nula traco di la bando dil sherifo. Kad il preterpasabis li dum la longa noktala galopado?

Il iris kelke adsinistre. Nur un plusa rokajo celis la vidajo dil domeno-domo. Preterpasante ol, il nelaute siflis.

Li esas ibe, nur kelka centi de metri weste de il—la tri oficiri, la fratulo di Paso, e Nil Strim! La bandeto kavalkas direte vers la domo dil Cirklo-Kaudo, esas min kam la duimo di un kilometro for ol!

Omno esas pacoza e tranquila cirkum la domo. Ocidema embuskado vartas. Strim kavalkas kelke aparte de la homi quin lu trahizas, por esar for la pafado kande ol venos. Nula tempo esas perdenda; Sonny spornagas la kavalo por interceptar li.

“Strim!” il klamis ektirante un de sua Colt-revolveri.

La chefo dil bov-furtisti jirigis sua kavalo, rigideskis en sua estribi, e rapide ektiris sua propra pafilo.

Br-r-rang-bang! Unfoye, dufoye la .45 di Sonny flamifis.

Sharpo ek blua fumo fluktuis dop la kuranta kavaletto.

L’unesma pafo faliis: Fardo shokpulsabis ilua apunto per saltar meskit-arbusto. Ye la duesma pafo, tamen, Strim tordis su en sua selo, kriachis pro agonio. Lu sizis ye sua pomelo, faliis, e pezoze falis al sablo. Pro la maniero di lua falo, Sonny savis, ke lu nultempe itere staceskos.

To omnia eventis dum kelka sekundi ante ke la restajo dil bandeto komprenis to quo eventas.

“Es Tabor!” bramis sherifo Rankin, riganante lua raciono-povo.

Nun esis multo pri quo pensar, tamen, ultre Sonny Tabor! Pafili venenoze flagris de la paf-aperturi en la muri dil domo. Kugli komencis zumar cirkum li.

“Irez dop la fenco dil inkluzeyo—hastez!” Sonny klamis dum galopante venar.

Se Sonny esabus un minuto plu tarda, mem mi-minuto, ta unesma salveo de fusili

probable mortigabus li omna. Ma la proskriptito koaktabis la bov-furtisti agar, igis li pafar ante ke lia viktimi esas en efikiva porteo. La surprizo esis tro frua.

La quar homi salvita de la paf-kaptilo ne longe hezitis, ma obediis la konsilo di Sonny. Saltante de lia kavali, li refujis dop la fenco dil inkluzeyo, triacent metri for la domo. La yunulo esis kun li kande li postenizis su.

“Tabor, semblas ke tu—tu salvis ni malgre ni!” balbutis la sherifo. “Strim ya duktis ni aden—aden horniso-nesto. Ma per la diablo, quale tu—tu—”

“Ne importas, sherifo. Abasez tua kapo,” dicis la proskriptito.

CHAPITRO X.

QUITIGAR DEBAJI.

La homi en la domo duris kontinue pafar lia Winchester-fusili, ma profitante per omna shirmanta kozo, Sonny Tabor e l'altri reptis alonge l'inkluzeyo a la utensil-hangaro e graneyo. Til lore, la bandacho vane brulis pulvero; nulu de l'oficiri sufrabis mem skracho.

Dume, la fakto ke Sonny esas proskriptito—viro “serchata”, valoranta premio por kapto—esis obliviata. Li omna kune kombatis! Ed ulmaniere, quankam li ne komprenis quale, li fidis ad il kom chefo.

“Neutila pafar ye la domo,” il dicis a li.
“Ni repozez dum minuto e pensez.”

“Quanta homi tu supozas esar interne?”
Klif Bell questionis.

Sonny rapide kalkulis. “Kin, me opinionas—e me kredas ke un de li esis vundita l'altradie.”

“Nu, esas kin de *ni*; es egala chanci, segun me,” la sherifo grunis.

La bov-furtisti havis granda avantaĵo pro la shirmanta domo, tamen, e Sonny savis, ke asalto divenus dizastro. Il sorgeme pensis. En la voyeto esis la pezoza furgon-timono quan la bov-furtisti uzabis por la faliita esforto ruptar la pordo kande il e Paso defensis la domo.

“Esas nula paf-aperturi en la dopajo dil domo,” il dicis a sua kompanuli. “Ni prenez ta stango ed esforcez ruptar un de la shutri ibe. Se la bandacho esforcabus lo l’altradie kontre Paso e me, li rapide kaptabus ni. Venez! Ni irez cirklatre tra l’arbori apud la lageto.”

“Semblas bon ideo,” konkordis Guardano Klif Bell. “Ho! *To* esis tro proxima!”

Fortega kuglo shokis volkano ek sablo e gravio proxim li kun lauta *spa-a-a-ng!* Itere la .30-30 di Austin! Sonny severe tensis sua boko.

“Olda Red-barbo es tre bona per ta longa pafilo,” il avertis li. “Esez prudenta. Esis lu qua mortigis Paso Jim.”

“L’ocidanta banditi!” sufokate dicis Fred Boman. “Ni irez! Ni extingez ta mofeti!”

“Unesme ni decidez exakte to quon ni facos, e quale facor ol,” la proskriptito konsilis.

Li rapide komplotis; lore, portante la pezoza stango, li iris cirkum la digo dil lageto, sorgeme celante su. Li emersis ek la bosko quaradek metri for la dopajo dil domo e kelke plu alte kam ol sur la pento di kolino.

Esis du fenestri klozita per fera shutri. Li konkordis batforsar la dextra shutro. Quar de li esos sat multa por uzar la stango; la tasko di Guardano Klif Bell esos pafar ye la sinistra fenestro por deturnar l'interna homi de pafar.

“Nun—ka vi es pronta?”

Li kuris alonge la pento. Sonny e Guardano Mirs tenis l'avana extremajo dil timono; Fred Boman e la sherifo portis la dopa parto. Li sempre plurapideskis ye omna pazo.

Krak! La pezo di preske duimo di tuno shokis la shutro. Quankam ol esis fortigita, la chari frakasesis.

“Enirez!” kriis Sonny Tabor kande la barilo falis adinterne.

Il hisis sua ajila korpo tra l'aperturo, pafili ektirita.

Mirs klimis dop il, e Boman e la plu lenta sherifo sequis.

Plombo-uragano, tro alte apuntita, explozis ek la pafili dil bov-furtisti. Sonny Tabor falante adsur la planko-sulo saltis adlatere e base squatis.

Il esis en la koqueyo—la chambro ube Paso recevabis la morto-vunduro. Omno esis nebuloza pro fumo, ma Sonny vidis skopi, multa skopi. Ilua revolveri mujis.

Tri de la homi esis Mexikiani, ed il videtis la kruela, barboza vizajo di Mike Austin per la flagrado di pafili. Til lore, tri de la kompanuli di Sonny esis en la domo, e Klif Bell ensaltis tra la fenestro.

“Faligez via pafili!” klamis la sherifo.

La kin kriministi decidis kombatar, e li kombatis kun la senraciona feroceseso di akulata animali. Tante proxim l’una l’altra, la batalio esis meleo. Fusili esis uzata kom bastonegi tam ofte kam kom pafili. La bruisego surdigis. Kriachi e klami mixis su kun la mujo di pafanta Colt-i. Sonny audis ke Fred Boman frenezioze ridas.

Br-r-r-rang bang br-r-rang!

Un de la Mexikiani krulis, pafita tra la kordio, lua kamizo flamifanta pro la proximeso dil pulvero-flagro.

Mirs arachis Bowie-kultelo ek la manuo di altra bov-furtisto e pafis lu per sua Colt-revolvero. Un altra danjerozulo kriachis e falis.

La homo havanta vizelatra vizajo e Mike Austin kuregis vers la pordo qua duktas aden la dormeyo, ma nur la barboza Austin sucesis. “Vizel-vizajo” esis haltigita da pafado de la revolvero di sherifo Rankin, e lu kulbutis a la planko-sulo.

Sonny saltis vers Austin. Nula pordo restis por esar klozita da la rede barboza bruto, esis nur aperturo en la parieto. Kande Sonny trasaltis, Austin jiris vers il, la .30-30 apuntita de la hancho. Kriante blasfemo, lu presis la destensilo.

Ma il esis tro proxim sua intencita viktimo. Sonny forfrapis la fusil-tubo kande la Winchester sovaje krakis. Il suafoye pafis —dufoye—trifoye.

“To por Paso, barboza serpento!” la proskriptito kriis, okuli glaciatra, blanka denti montrita.

Omna pafi di Sonny efikis. Austin, lua barbo separata da agonio-rido, falis quale poplito-tranchita bufalo. Lu falis adsur lito, la leda kapo tordita sub lu. Per longa *ah-r-r-r-r*, lu exhalis sua ultima respiro; la mortotuso klicktis quale ruptita pumpilo.

Per karmezine makulizita maniko, Sonny vishis la sudoro e pulvero de sua vizajo e, kelke shancelante, retroiris aden l'altra chambro. Cafoye il ne esabis vundita, ma l'olima vunduro kelke pulsus.

Klamo venis de la sherifo e l'altri. La kombato finis, e nur Guardano Mirs esabis vundita; la vunduri esis brakio perforata da kuglo e tranchuro sur la sinistra manuo da kultelo.

“Bona laboro! Bona laboro, omni!” klamis la sherifo, tam ecitata e gaya kam kindo kun nova ludilo. “Ni extingis li omna, per cielo! Tabor—”

Ma Sonny facis ulo stranja. Il pedfrapis la planko-sulo dil koqueyo—ed askoltis.

“Quo es, yunulo?”

De pos ta dio kande il eskapabis de ta chambro, Sonny esis kurioza pri ta jemi quin il audabis, o supozis audir. Venis aden ilua mento, ke forsan esas kelero sub la domo. Uli de la planki matide resonis sub ilua pedi.

“Me serchas ula sort di trapo,” il rapide explikis. “Kande me esis laste hike—”

Klif Bell bruisoze pulsus la frakasita tablo adlatere. “Ho, per omno bona!” Lu siflis.

Li omna avide avaniris por vidar fera ringo reza a la planki. Ya esis kelero sub oli.

La kadavro di un de la Mexikiani esis forrulita. Bell prenis la ringo e per granda esforco levis la pezoza pordo.

“Kad irgu es ibe?” la sherifo cirkonspekte questionis, un manuo sur la kroso di sua engainigita revolvero.

Esis nula respondo ek la nigra aperturo en la planko-sulo—nur febla bruiseto qua povus esar de kuranta rato. Ma Sonny opinionis, ke il audas la sono di respirado.

“Me iros adinfre. Semblas esar skalo,” grunis Klif Bell, e lu acendis alumeto.

Lu sorgeme decensis, la lumo fluktuetis en lua manuo.

“Ne tro profunda,” lu dicis; lua voco stranje ekis. “Nulo hike ma bidoni de nutraji e—Ho, per Deo!”

“Quon tu vidas?” aboyetis la sherifo.

“Venez e helpez me! Esas homo hike! Es olda O’Hara! Me opinionas, ke lu ne es mortinta, ma lu es tre proxim morto!”

Boman e la sherifo hastoze decensis e pos ula desfacilesu sucesis portar la kaptito aden dilumo.

Sonny esis shokata pro la vidajo. Lu esis oldulo evanta forsan sisadek yari, havanta longa, desneta, blanka hararo. Lu esis preske skeleto; lua ragoza vesti esis krasoza, e lua kava okuli esis mi-klozita.

“Lu es senkoncia, ma me opinionas, ke me povas rikonciigar lu,” anhelis la sherifo kande O’Hara esis pozita adsur un de la liti.

Lu prenis flakoneto ek sua posho, varsis quarimo di taso de wiskio, enmixis sukro ed aquo, e pozis ol ye la labii dil oldulo.

Kande O’Hara tandem esis kapabla glutar, lu plurafoye glutetis e poka koloro reptis aden sua vaxatra vizajo. Tamen, longa tempo pasis ante ke lu povis parolar, e lore nur per susurar. Lu rikonocis la sherifo, ma lu semblis delirar.

“Ka—ka li—ka li foriris?” lu tandem tremante questionis. “Me subisis—me subisis terorinde—”

“Me komprenas, O’Hara,” tranquiligante dicis la sherifo. “Yen, drinkez kelka pluso de ico, lore esforcar dicar a ni. Ka ta mofeti retenis tu en ta foso?”

“Yes, dum semani, me supozas. Ka li foriris?”

“Yes, li iris a loko de qua li nultempe retrovenos,” Rankin akre dicis. “Ka Nil Strim facis lo?”

“Yes. Kande me ne konsentis, ke lu uzez mea domeno por furtita bovi, lu sizis ol,” jemis l’oldulo. “Lu igis sua bandacho ocidar la tri bovgardisti qui laboris por me. Me preske hungregante mortas—ne manjis

mem un pan-peceto dum un semano, adminime.”

“Pro quo lu ne quik mortigis tu?”

“Le volis me signatar—ula dokumenti. Me refuzis. Me es terorinde febla. Esis ula pafado kelka dii ante nun—ecepte ke me sonjis ol. Me esforcis kriar, ma me esis tro febla. Me mortabus pos plusa dio, me opinionas, ke vi ne venabus.”

“Me certe *nultempe* kredabus tala facado da Nil Strim!” la sherifo dicis, ed agitis sua kapo pro perplexeso. “Nu, omnu opinionis ke lu es respektinda bov-komercisto. Me nultempe kredabus—”

“Tabor esis sempre justa,” klamis Guardano Bell. “Lu— He! Quo es, Tabor?”

“Levez la manui!” imperis la proskriptito per nelauta voco. “Vi omna, levez la manui!”

Li esabis tante interesata da la naraco di O’Hara, ke li preske obliviabis la prezenteso di Sonny. Nun li trovis su regardante la boki di du Colt .45-revolveri!

“Ne anxiez,” Sonny kapricoze dicis. “Me ne domajos vi.”

“Ma—ma—” Lia manui esis levita, e lia vizaji esis blanka, tam blanka kam la vizajo di O’Hara sur la lito.

“Me nur volas adiar vi, nur to,” Sonny gutur-ridis, “e kande me adias tri oficiri—nu, oportas esar sorgema, vi savas, quale me adias.”

La tenseso kelke laxeskis, quankam li sorgeme restis kun levita manui, ed unope li ridetis.

“Adio, Sonny! Ka tu volas, ke ni dezirez fortuno a tu?” li kune dicis.

La cikatro en la sunbrunigita vango di Sonny Tabor aspektis quale foseto di puero.

“Nur por *certigar* ke es fortuno,” il dicis, “vi devas restar en ca domo til ke Fardo e me desaparabos. Adio, omnu!”

E retropazante vers la pordo, la maxim serchata proskriptito en Arizona gaye siflis por sua nigre e blanke makulizita kavaletto.

FINO.

Post Photo Studio
Orange, Calif.

PAUL S. POWERS
Author of
"Doc Dillahay"
(Macmillan)